

דף ע.

עין משפט ג.ד.ה.

או"ח סימן רמ פעיף טו

טו. טו. לא ישמש והוא שבע או רעב אלא אחרי שיתעכל מזונו שבמעיו, ולא ישמש ביום ההקזה.

המשמש מיטתו על מטה שתינוק עליה, אותו תינוק נכפה, והוא שאינו בן שנה ושישן לרגליו ולא הניח ידו עליו.

עין משפט ז.

או"ח סימן רמ פעיף יד

יד. כח הזרע הוא כח הגוף^ז ומאור העינים, וכל זמן שתצא ממנו ביותר הגוף כלה וחייו אובדים, וכל השטוף בזה זקנה קופצת עליו וכוחו תשש ועיניו כהות וריח רע נודף מפיו, ושער ראשו וגבות עיניו וכן ריסי עיניו נושרים וגם שיניו נושרות והרבה כאבים באים עליו, ואמרו חכמי הרופאים אחד מאלף מת משאר חליים ואלף מרוב תשמיש וע"כ האדם יזהר.

דף ע:

עין משפט א.

אה"ע סימן קכא פעיף ב

ב. ג. היה בריא בעת הציווי ואח"כ אחזו החולי, אין כותבין בחוליו. כתבוהו בחוליו ונתנוהו, אם רפואתו בידינו פסול ואם לאו בטל^ה,

ז. מי שחלה ונתרפא יזהר מלשמש עד שיתחזק גופו כי בנפשו הדבר, שם אות פ"ט.
 ח. כר"י שם בדף ע' ע"ב, ודעת הטור דלא שנא דאפי' אם רפואתו בידינו הגט בטל. ודעת הרמב"ם איפכא שלעולם אינו בטל אלא רק פסול אפי' שאין רפואתו בידינו. והשו"ע חילק בין רפואתו בידינו לאין רפואתו בידינו, ועיין בב"י הסבר שיטתו מכח קושיותיו. והח"מ כתב להסביר הרמב"ם דעיקר השליחות הוא בשעת הציווי, ואפי' אם נשתטה אח"כ אין עיכוב מדין תורה. ומשמע מלשון השו"ע שכתב כתבוהו בחוליו וגם "נתנוהו" שאם הכתיבה לבד היתה בעת שכרותו או חוליו אולי אינו פוסל, אולם בב"ש לא משמע הכי. וכן מפורש בח"מ ס"ק ב' שגם אם הכתיבה לבד היה בעת חוליו או שיכרותו פסול מדרבנן ע"ש.

ולאחר שיכריא כותבין אף בלי ציווי חדש^ט, ואפי' אם מיחה בשעת החולי ואמר אל תכתבו.

עין משפט ב.ג. אה"ע סימן קכא פעיף ח

ט. שחטו בו רוב שנים ורמזו כתבו גט לאשתי ונותנין כל עוד נשמתו בו^ז, וה"ה מגוייד או צלוב או חיה אוכלת בו או נפל מן הגג^ז.

עין משפט ד.ה. אה"ע סימן יז פעיף ל

ז. נז. נפל לתוך כבשן האש, או לקדרה רותחת של יין, או מים, או שחטו בו שני סימנים, או רובן, אפי' שעמד וברח, מעידים עליו שמת שא"א שיחיה^ז.

עין משפט ט.י. אה"ע סימן קכא פעיף ה

ח. ו. נשתתק ושאלוהו אם רוצה שיכתבו גט לאשתו בודקין אותו^מ ג' פעמים לסירוגין חד לאו ותרי הן, חד הן ותרי לאו^נ, וי"א דבודקין אותו בפירות שאינם נמצאים באותו זמן כלומר שנשאל אותו האם אתה

ט. ממשנה ס"ג ע"ב ובטור.

י. גיטין ע' ע"ב.

כ. והב"ח כתב דאנו לא בקיאיין לבדוק, אך מהרמ"א לא משמע כן אלא בקיאיין אנו כ"כ הח"מ. וא"כ בעי בדיקה ג' פעמים בנפל מן הגג והדומה, והוא מהר"ן. ולפי הירושלמי בנשתתק מתוך חוליו לא בעי בדיקה, שתלינן שזהו מתוך חולשה.

ל. מגמ' דף ק"כ ע"ב וכתב המ"מ מהרשב"א דוקא כבשן שזה עמוק, אך במדורה שמא יצא משם אם לא שעמד זמן שישרף, וה"ה בקדרה רותחת בעינן לפ"ז שיעמוד זמן שימות, כ"כ הח"מ. ומה שכתב שתנשא אשתו בשחט בו שני סימנים או רובן ועמד וברח שא"א שיחיה כי הוא טריפה, לפ"ז צריך להמתין י"ב חודש כ"כ הח"מ.

מ. שם במשנה ס"ז ע"ב. ולפי הירושלמי נשתתק היינו מתוך בוריו אבל מחוליו אנו תולים בחולשה ולא צריך בדיקה, כ"כ הב"ש.

נ. והרכנת הראש הוי כשמיעת קולו כיון שהוא מעשה בגופו, לא כן אם השיב לנו ע"י כתיבתו דלא הוי מעשה בגופו, וע"כ מהני ג' פעמים הרכנת הראש, כ"כ הח"מ בס"ק ה' מתוס', וכל זה לתירוץ ראשון ברא"ש בסוף פ"ו סי' י"ט, אבל לתירוץ שני שם מהני נשתתק ועונה ע"י כתיבתו, אפי' שבפקח לא מהני משום דהכא אקילו ביה רבנן.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

רוצה שנקטוף לך מהאילן פרי זה פ.

פ. ועיין בב"י אי בעינן סירוגין בפירות, דיש צד שלא בעינן סירוגין בבדיקת הפירות כ"כ הח"מ. ודוקא בלשון אם נקטוף לך מהאילן פרי זה דבלי לקטוף אולי קיימים פירות אלו יבשים או מהקירור כמו שמצוי היום.